

1ste Møde.

Tirsdag den 5. Oktober 1926, Kl. 1³⁰.

Aldersformanden (Klaus Berntsen): Ifølge Forretningsordenen for Folketinget paahviler det mig som Aldersformand at lede Valget af Præsidiet i Folketinget. Dette Valg skal foregaa efter Forholdstal, dog saaledes, at intet Parti kan faa mere end eet Medlem i Præsidiet, der bestaar af 4 Medlemmer, nemlig Formanden og tre Næstformænd. Der er for mig anmeldt 4 Grupper, nemlig: Socialdemokratiet med 55 Medlemmer, Venstre med 44, det konservative Folkeparti med 27 og det radikale Venstre med 20. Den talrigste Gruppe, Socialdemokratiet, har valgt til Tingets Formand det ærede Medlem Hr. *H. P. Hansen* (Sorø Amt), medens de tre øvrige Grupper, Venstre, det konservative Folkeparti og det radikale Venstre, har valgt henholdsvis som Første, Anden og Tredie Næstformand Folketingsmændene *Klaus Berntsen*, *Parkov* og *Zahle*.

Jeg anmoder det ærede Medlem Hr. *H. P. Hansen* om at indtage sin Plads som Folketingets Formand.

Formanden: Jeg takker for den Tilhid, Folketinget paa ny har vist mig ved at genvælge mig til Formand.

Man gik derefter til:

Valg af 4 Sekretærer.

Valgt blev: *Lundberg*, *Chr. Søgaard*, *Valdemar Nielsen* og *Vesterager*.

Formanden: Folketinget er hermed konstitueret og kan begynde sit Arbejde.

Inden vi paabegynder Forhandlingerne, giver jeg Ordet til Anden Næstformand, det ærede Medlem Hr. *Parkov*.

Anden Næstformand (Parkov): Efter Anmodning fra Folketingets Formand har

jeg haft den Ære at overbringe Hans Majestæt Kongen Tingets Lykønskning og Hilsen til Fødselsdagen. Kongen bad mig bringe Tinget sin Tak herfor, og Kongen tilføjede de bedste Ønsker for Tingets Arbejde til Ære og Gavn for Fædreland og Folk.

(Medlemmerne hørte staaende paa Næstformandens Udtalelser).

Formanden: Da Folketinget for ca. 1/2 Aar siden sluttede sine Møder, var et af Tingets Medlemmer, Stengaard-Kirkegaard, angrebet af en alvorlig Sygdom, og hans nærmeste Venner frygtede for, at han ikke mere skulde faa Løjlighed til at indfinde sig i denne Sal. Desværre blev denne Frygt til Virkelighed, idet Stengaard-Kirkegaard afgik ved Døden den 7. April. Stengaard-Kirkegaards Navn er kendt af mange, thi allerede fra sin tidligste Ungdom interesserede han sig stærkt for Politik, og i Aaret 1913 indvalgte han i Sogneraadet i den Kommune, hvor han hørte hjemme. Skolet gennem flere Aars kommunalt Arbejde indvalgte han her i Tinget i 1918 og var Medlem, indtil Døden bortrev ham herfra. Her i Tinget gjorde han sig hurtigt gældende. Hans gode Uddannelse og uhyre Flid sikrede ham en fremskudt Plads indenfor Venstrepartiet, som han tilhørte; han indvalgte i Partiets Bestyrelse, blev Medlem af Finansudvalget og Statens Jordlovsudvalg og deltog i øvrigt i meget Udvalgsarbejde, ligesom han ofte tog Del i Forhandlingerne her i Salen. Kun 50 Aar gammel blev han revet bort fra den offentlige Virksomhed, han i saa mange Aar havde viet sine bedste Kræfter. Hans Parti vil savne ham i Arbejdet, og Medlemmerne vil dybt beklage, at Døden atter har bortrevet et dygtigt og evnerigt Medlem, som paa mange Omraader havde udrettet et stort Arbejde. Vel kunde han ofte føre en skarp politisk Klinge, men ingen nærrede Tvivl om, at hans hele Virken var underbygget af en dyb Overbevisning. Ærlig og redelig i sin Virken, altid kæmpende med blanke Vaaben efterlader Stengaard-Kirkegaard sig et smukt og varigt Minde i den danske Rigsdag, her, hvor hans Vennekreds var at finde i alle Partier.

(Medlemmerne hørte staaende paa Formandens Tale).